

Madsen-Mygdal: Jeg beklager, at jeg ikke ser mig i Stand til at takke den højtærede Statsminister for det Svar, han gav mig, og som jo intet Svar var. Jeg minde mig ikke, at jeg nogen Sinde i min Egenskab af Statsminister har nægtet at besvare en Forespørgsel, der var rettet til mig fra dette høje Ting. Derimod er det ejendommeligt, at man to Gange skal gentage en tydelig direkte Forespørgsel til Statsministeren, inden man endelig naaer saa vidt, at man faar en Udtalelse, der aldeles intet Svar er. Thi hvad sagde den højtærede Statsminister? Han henviste til Finansministerens Fremlæggelsestale, netop den Tale, der rejste det Spørgsmaal, som jeg her har stillet. Den højtærede Finansminister udtalte udtrykkelig: der maa skaffes flere Midler. Det var for Resten en overflødig Bemærkning, for enhver vilde kunne se af, hvad der laa for, at der maatte skaffes flere Midler. Man kan jo ikke gennemføre de sociale Lovforslag, der her er Tale om, uden at der maa skaffes flere Midler. Man kan ikke stryge Restaurationsskatten, som giver 15 Mill. Kr., uden at der maa skaffes flere Midler. Man kan ikke gennemføre noget af det, Aabningstalen har nævnt, uden at der maa skaffes flere Midler. Jeg tror da, det er rigtigt at spørge: Har Regeringen da ikke tænkt paa, hvad det er for Midler, der skal skaffes? Man kan ikke besvare et saadant Spørgsmaal ved at henvise til netop den Tale, hvorved Spørgsmaalet rejses.

Hvis ikke der kan faas andet Svar fra Regeringen paa det Spørgsmaal, jeg her har stillet, saa synes det, at denne Finanslovdebate skal slutte — idet jeg gaar ud fra, at vi nærmer os Slutningen — med at fastslaa, at dette Ministerium befinder sig i Raadvildhedens og Planløshedens Tegn. Dette er — hvis ikke der er andet Svar; og jeg maa formode, at hvis der havde været et andet Svar, saa var det kommet frem nu — Resultatet af Sommerens mægtige Arbejde. Der var dem, der forundrede sig over, at Rigsdagens Arbejde skulde udsættes et halvt Aar, men det var nødvendigt, blev der sagt, for Arbejdet skulde forberedes. Men saa slet forberedt eller saa uforberedt møder Regeringen til denne Rigsdagssamling, at den ikke kan give saa meget som en Antydning af en Plan for det Arbejde, den vil gaa ind for. Jeg tvivler paa, at Regeringen kan vente store Resultater af denne Samlings Arbejde, naar den ikke selv har sørget for at føre sine Undersøgelser og Overvejelser

videre, end dette Svar eller denne Mangel paa Svar udviser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Det undrer mig i høj Grad, at den højtærede Udenrigsminister har saa kort en Hukommelse, at han ikke erindrer, hvilken overordentlig Opmærksomhed, ja, Opsigt, den saakaldte Gimle-Tale vakte her i Rigsdagen. Det, der vakte Opmærksomheden, det, der vakte Opsigten, var ikke den, som jeg indrømmer, udmærkede Form, Talen havde, men det var den kraftige Hævden af, at de Metoder, der var anvendt under Krigen, noget modificerede ogsaa skulde anvendes efter Krigen. Det var noget nyt, at dette blev proklameret, og den højtærede Minister vil ogsaa kunne se af den Svartale, jeg kom med, at jeg fuldt ud var klar over dette den Gang og imødegik Talen, netop fordi jeg fandt, den havde et nyt opsigtsvækkende og for Fremtiden meget skæbnsvangert Præg. Dette vil den højtærede Minister se af den Tale, jeg holdt den følgende Dag. Saa siger den højtærede Minister: Ja, men Gimle-Talen skræmmede jo ingen, for i 1918 fik vi jo det store Stemmetal. Ja, det er jo meget rigtigt, som jeg selv fremhævede, at i 1918 havde de Radikale i det væsentligste bevaret deres Vælgerhær; men det var, fordi man erkendte, at Krigstiden krævede ekstraordinære Foranstaltninger. Men da saa Krigen var forbi, og vi kom til Efterkrigstiden, og da der skete alle disse krampagtige Forsøg paa at fastholde Metoderne fra Krigen, saa var det jo, at det gik op for Vælgerne, hvor det bar hen, og saa kom det store Frafald. Og jeg er fuldkommen overbevist om, at dette store Frafald langt mere skyldtes Ministeriets økonomiske Politik, end det skyldtes Grænsespørgsmaalet.

Statsministeren (Stawning): Jeg ønsker blot overfor det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal at fremhæve, at jeg før, da jeg svarede ham, gjorde opmærksom paa, at overfor de Udgiftslove, der var forelagt af Regeringen, var der samtidig stillet Forslag om den nødvendige Indtægtsindgang. Som Følge deraf er det ærede Medlems Paastande jo ganske hen i Vejret. Og hvad angaar Enkeltheder, har jeg henvist til de Redegørelser, som gentagne Gange er fremsat af min Kollega Finansministeren.